

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemni nedelje in praznike. — Inzerati do 30 petič a Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3.—, večji inzerati petič vrst Din 4.—, Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za tuzemstvo Din 25.—, Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

PODRUŽNICE:
MARIBOR, Grajski trg št. 8 — — — CELJE, Kocenova ulica 12. — Tel. 190.
NOVO MESTO, Ljubljanska c. Tel. št. 26. JESENICE, Ob kolodvoru 101. — — —
Račun pri poštne Čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

Konferenca Male antante končana

V nedeljo so bila posvetovanja zunanjih ministrov zaključena — Zaključni komunike povdarja potrebo regionalnih gospodarskih sporazumov — Odhod kneza Ghike in dr. Beneša

Beograd, 17. maja. p. Konferenca Male antante je bila v nedeljo končana. Zunanji ministri so se večeraj dopoldne sestali k zaključni seji in razpravljali v še nekaterih mednarodnih vprašanjih, ki se tičejo vseh treh držav Male antante. Konferenca je bila odprta prekinitveno ter so se udeležili ministri s svojim spremstvom banketa, ki ga je priredil češkoslovaški poslanik. Popoldne so nadaljevali posvetovanja in jih do 7. zaključili. O zaključni konferenci zunanjih ministrov je bil izdan naslednji komunike:

Na zadnjih dveh sejah so zunanji ministri Male antante nadaljevali proučevanje problemov gospodarskega značaja. Prišlo se do naslednjih sklepov:

Ministri zunanjih zadev treh držav Male antante so ugotovili, da so sklepi iz leta 1927, sprejeti v Joachimovu, leta 1930, v štrpsem plesu in l. 1931, v Bukarešti, še v vedno v skladu s sedanjim položajem. Potrebno bo dokončati gospodarsko politiko, ki je spravila evropske države v kaos, ker vsaka posamezna država izdaja ukrepe brez ozira na druge, nasprotujoče si odloke, ki se medsebojno uničujejo in rušijo obremen sredstva gospodarske in finančne prometa in izločujejo gospodarske in finančne instrumente in ustanove, osnovane že pred 100 leti. Te metode nas zavračajo v primitivni režim izmenjave blaga, kar je izredno težka naloga. Zaradi

tega se vsiljujejo mednarodni sporazumi, ki naj spravijo v sklad gospodarske potrebe vseh držav.

Imajoč v vidu pomanjkanje splošnega sporazuma odnosno ekonomske politike, ki bi se morala izvajati, so se vsi trije ministri sporazumeli v tem, da se je treba za enkrat vzdržati vsake inicijative v tem pogledu, pa so vse tri države vedno pripravljene slediti vsaki inicijativi, ki bi prišla s kake druge strani in da hočejo pri tem sodelovati dobronamerno z iskreno željo za uspehom. Izrazili so prepričanje, da je treba pričeti s skromnimi pokrajinskimi gospodarskimi sporazumi ter so zaradi tega od vsega začetka sprejeli francoski predlog o sporazumu petih podunavskih držav. Pripravljeni so doprinesiti primerne žrtve za izvedbo tega načrta, izključujoč pri tem vsako zahrbtno politično misel in upoštevajoč posebne interese sosednih držav, če bi ta prva kombinacija uspela, se trije zunanji ministri Male antante nadejajo, da bi se mogla potem lahko razširiti, tako da bi služila za osnovo splošnega sporazuma. Istočasno ugotavljajo, da je sedanje koatično stanje v mednarodnem gospodarstvu izvaljo finančne težkoče, ki jih je treba brez odlašanja odstraniti.

Ob koncu so se zunanji ministri Male antante sporazumeli, da se bo prihodnji, sestanek Male antante vršil v Pragi.

Včeraj je Nj. Vel. kraljica sprejela v posebnem avdicijem knezino Ghico, soprogo rumunskega zunanega ministra in gospe Benešovo, soprogo češkoslovaškega zunanega ministra.

Dr. Beneš je s svojim spremstvom v nedeljo zvečer odpočival, rumunski zunanji minister pa se je udeležil še večerje, ki jo je priredil njemu na čast ministrski predsednik dr. Marinković. Včeraj je odpočival tudi rumunski zunanji minister s svojim spremstvom.

Tudi Novinarska mala antanta je do končala svoje delo in sprejela resolucije, ki naglašajo solidarnost tiska Male antante in pozivajo k vztrajni borbi proti reviziji mirovnih pogodb. Posebna resolucija opozarja na lažne vesti o položaju držav Male antante in priporoča tesnejše stike med nacionalnimi odbori Novinarske male antante, zlasti v svrhu poglabitve gospodarskih stikov. Končno povdarja posebno resolucija potrebo čim večjega medsebojnega spoznavanja in prirejanja novinarskih študijskih potovanj po državah Male antante.

Novinarji so včeraj priredili izlet v Topolo, kjer so položili venec na grobu kralja Petra, popoldne pa so bili gostje arandjelovske obkline. Zvečer so imeli v Beogradu poslovljni banket, danes pa se bodo razšli. Večinoma bodo odpočivali domov, nekateri pa še posetijo Jadran.

Smrtna nesreča v kamniških planinah

Prva žrtev kamniških planin je postal letos 26 letni trgovski pomočnik Makovec iz Ljubljane — Na Grintovcu je padel v 400 m globok prepad in se ubil

Kamnik, 17. maja. Kakor lani, tako so bili tudi letošnji binokostni prazniki obdarjeni z najkrajšim vremenom. Kdor je bil v planini ali na kak krajši izlet v okolico. Lepo vreme je kljub velikim glasbenim prireditvam izzbilo v Kamniške planine tudi veliko število ljubljancev. Že v soboto so s popoldanskim in večernim vlakom prispeli v Kamnik cele gručice turistov, ki so hoteli par dni prebiti v planinah. Oba jutranja vlaka sta bila o praznikih nabito polna. Največ turistov je seveda obiskalo Bistrico, kjer so ob krasnem vremenu polegali po idilni zeleni trati in se sončili ob bregovih Bistrice in potoka Sedelščka. Kristalno čisto nebo brez najmanjšega vetra je še povečalo prijetno razpoloženje. Pogumnejši turisti so je ubrali višje v planine, kjer so bile vse koče zasedene do zadnjega kotička. Na Kravac in Veliko planino so prišli še zadnji smučarji, da se posujejo od snega, ki pod vročimi sončnimi žarki hitro kopni. Tudi na Kamniškem in na Kokrškem sedlu sta bili koči nabito polni.

Krasno binokostno vreme je izzbilo v planine tudi 26 letnega krojaškega pomočnika Alberta Makovca. Z nekim svojim rojakom in dobrim planinskim tovarišem je odrinil v nedeljo dopoldne na Kokrško sedlo.

Zvečer je vladalo v koči najboljše razpoloženje, edino drugače vedno veseli in brezskrbni Makovec je bil to pot nekam otožen in tih.

Zadnjič vrh planin

Prihodnje jutro se je ob pol 5. odpravila družba 10 turistov proti Grintovcu. V družbi sta bila tudi dva Kamničana. Kakih 300 metrov pod vrhom so morali iti preko strmega snežišča. Sneg je bil poledenel in tako trd, da so prvi le s težavo utirali pot in si s cepini pomagali navkreber. Na vrhu Grintovca je družba kakih 20 minut uživala veličasten razgled. V zgodnji jutranji uri je bilo nebo popolnoma jasno, le na obzorju nad Ljubljano so se zbirale drobne meglice. Precej časa so opazovali 4 turiste, ki so globoko pod Grintovcem v južni smeri korakali po snežišču. Albert Makovec je pri tem pripomnil: »Ravno na onemle kraju sta se pred šestimi leti na binokostni ponedeljek ponesrečila dva turista, zaročenec in zaročenka, ki sta se z ledenim snegu padla v globino.« Gotovo ni slutiti, da bo 10 minut kasneje ista usoda zadela tudi njega.

Povratak z Grintovca

Pred odhodom z Grintovca se je družba še slikala, nekateri pa so potem še skušali s

cepini prebiti debelo plast snega, da bi prišli do skrinjice s štampiljko. Po brezuspešnem trudu je družba krenila nazaj proti Kokršemu sedlu. Šli so v isti smeri kot so prišli na Grintovec. Po poledeneli snežni skorji so se spuščali navzdol, opiraje se na cepine. Nekdo je še pripomnil: »Pazite, da boste ovili jermen okrog roke in pravilno držali cepin.«

Svarilo

Nekako 40 metrov pod vrhom je mladem trgovskemu pomočniku Stanetu P., uslužbenemu v trgovini M. Kramar v Kamniku izpodneslo cepin, da je padel z glavo naprej in po veliki strmini pričel drseti naprej. Po par brezuspešnih poskusih se mu je končno posrečilo, da se je obrnil, tako da je drsel z nogami naprej. Ves trud, da bi s petami prebil ledeno plast snega in tako našel oporo, da bi se ustavil, je bil zaman. Šele, ko se je z naglo kretno obrnil na trebuh, mu je uspelo, da je z rokami prebil sneg in se ustavil tik pred Makovcem, ravno ko so se pod njim postavili 4 tovariši v vrsto, da ga ustavijo, ko pridriči do njih. Stane, ki je bil to pot prvič v planinah, si je pri tem močno odrgnil kožo na rokah.

Usodni padeč

Pod vtisom te nezgode se je družba previdno spuščala v poševni smeri po snežišču. Posebno previdno je stopal Stane, ki je pri svojih nevarnih akrobacijah po snegu izpustil cepin, da je zdrčal po snegu v globino. Družba je korakala v dveh partijah kakih 20 metrov narazen. Albert Makovec je bil med zadnjimi.

Kakor pripovedujejo očividci, je Makovec pri spuščanju po strmim snežišču držal cepin za les in ne za železo, kar velja v turistovski praksi za popolnoma napačno. To je bilo tudi vzrok njegove tragične nezgode. Makovcu se je utrgal jermen, roka mu je podrsela ob lesu, padel je na hrbet in pričel drseti po strmini. Tovariši so mu klicali, naj si pomaga z nogami. Toda snežna plast je bila pretrda, da bi se mu je posrečilo prebiti. Lovil se je z rokami, toda ves napor je bil zaman. Tudi ko je hotel uporabiti isto taktiko kot par minut prej Stane, da bi se obrnil na trebuh, mu to ni uspelo. Z nadčloveškim naporom sil je še udaril z nogami v sneg, ki se je vedal in zdelo se je, da se bo ustavil. Ker pa je drsel že s precejšnjo hitrostjo, mu je pritisk vrgel noge iz vrtine in ga pognal naprej. Prišel je še na večjo strmino — očividci sodijo, da najmanj 50 sto-

pinj — in z brzino 50 ali 60 km je zdrčal naprej. Makovec ves čas napornih poizkusov, da bi se rešil, ni ustil niti ene besede, niti klicala na pomoč. Okameneli od groze so gledali ostali za njim kako je drsel še 200 metrov po snežišču, nato pa izginil. Nihče mu ni mogel pomagati. Turisti so korakali v jugovzhodni smeri. Makovec pa je drsel proti zahodu, kamor je nagnjeno snežišče. Ko je drsel mimo spodnje skupine turistov, je bil oddaljen od nje nad 50 metrov.

Če bi mu kdo hitel na pomoč, bi ga prav gotovo ne ujel, sam pa bi tvegala, da ga doleti ista usoda. Nesreča se je pripetila točno ob pol 7. jutraj.

Dva turista sta se takoj odpravila za njim, da ga poiščeta. Po dobro vidni sledi sta se previdno spuščala po veliki strmini. Opazila sta, da se je Makovec obupno boril za življenje. Vsakih par metrov se je na snegu poznal udarec z roko, zdaj na desni zdaj na levi strani. Sled nog je bila včasih prav globoko udrtja v ledeno skorjo. Na sredi snežišča sta našla tudi s cepina odtrgani jermen. Oba turista sta bila prepričana, da strmina neha v položnem izteku ali pa v kaki kotlini in da bosta našla Makovca še živega. Naenkrat pa je sledov zmanjkalo in začudena sta videla, da sta na robu 350 do 400 metrov visoke južno-zahodne stene Grintovca. Vsa dva sta se sedaj izključno: Makovec se je smrtno ponesrečil.

Turista sta se brž odpravila v Coizovo kočo na Kokrško sedlo, odkoder je par minut kasneje krenila družba 7 turistov z vodnikom, da poiščejo truplo ponesrečenca. Družba se je razdelila v dve skupini. Ena je odšla po zgornji, druga pa po spodnji poti pod usodno steno.

Smrt v prepadu

Medtem so korakali proti Kočni trije turisti, ki so hoteli naskočiti Kočno in se povzpeti na vrh. Izgubili so markacijo in so se že hoteli vrniti. »Markacija!« reče eden opazivši v razdalji 10 metrov rdečo liso, druga dva pa naenkrat zavpijeta »kri!« Mislili so, da je to kri kakega gamsa, posebno ko so našli po skalovju še več krvavih sledov. Nekoliko nižje pa ob krvavem sledu zagledajo — človeško oko. Še nižje sledove možganov in končno človeško truplo. Ob pogledu na truplo ponesrečenca so se vsi zgrozili. Mladi, postavni fant je bil grozno razmesarjen. Obledela je bila vsa strgana, da je bilo truplo na pol golo. Obe roki in nogi na več krajih zlomljeni in zviti, glava popolnoma razbita, da ni bilo mogoče spoznati obraza, prsni koš strl in ramena tako stisnjena, da ga je bilo preko prs kromaj 12 cm. Pogled na brezoblično maso je bil grozen.

Ko je prišla na kraj, kjer je ležalo truplo, tudi ekspedicija iz kokrškega sedla, so videli, da trupla ne morejo prenesti na kamniško stran, ampak da ga bodo morali spustiti v Kokro. Pri ponesrečenem turistu so našli še njegovo listino, v kateri je imel

sokolsko legitimacijo in več fotografij svojih sorodnikov. Ura se je med padcem po skalovju razbila in je bogve kje obležala.

Prenos trupa

Ekspedicija, kateri so se pridružili tudi oni trije turisti, ki so prvi našli truplo, se je vrnila v kočo, od koder so takoj obvestili oskrbnika v Bistriški koči o strašni nesreči. Obvestili so tudi tajništvo podružnice SPD v Kamniku, ki je organiziralo ekspedicijo, da spravi ponesrečenčovo truplo s planine. Ekspedicija je krenila včeraj popoldne na Kokrško sedlo, danes zjutraj pa bo prenesla truplo v Kokro, od koder ga bodo prepeljali v Ljubljano, kjer bo pokopan.

Fran Berneker

Včeraj popoldne, na dan Sv. Janeza Nepomuka, je umrl v bolnici naš sloviti kipar Fran Berneker, čegar največje delo je vodnjak tega češkega svetnika v Kranju, domačim kralji Ljubljano njegov prelep Primož Trubar in več drugih del.

Pokojni umetnik po božji volji je bil revež vse svoje življenje. Kot dete ljubljani je prišel na svet dne 4. oktobra l. 1874 v Lehen pri Slovenjgradcu. Že v zgodnji

mladosti je začutil v sebi veliko umetniško tvorno silo in po dokončani osnovni šoli v Mariboru se je šel učiti podobarstva k Ignacu Oblaku v Celje, kjer je postal podobarski pomočnik. Še nedorečen in slaboten fantič je pozneje dolgo časa delal po Korškem in štajerskem, pa tudi na Tirolskem na svojo roko po cerkvah, kjer je popravil oltarje in rezljal ter zlatal svetnike, neprestano preganjan, ker ni imel obrtne pravice. Kjerkoli je delal, je vse občudovali njegovo delo, pa so fanta, ki je delal oblastem toliko preglaivce, končno spravili v obrtno šolo v Gradec. Izvrstno je napredoval ter je na Dunaju postal najljubši učenec slavnega kiparja prof. Hellmerja. Odlično je napravil akademijo ter še nekaj let ostal v Hellmerjevi specialni šoli, nato je pa stradal in se pehal za delo po Dunaju, dokler ga v začetku svetovne vojne niso vzeli k vojakom. Po prepratu se je naselil v Ljubljano, delal kot navaden kamnosek v Celju in lomil zlahtni marmor na Pohorju. Največje bede ga je pred dvema leti otele imenovanje za kontraktualnega profesorja na Tehniški srednji šoli v Ljubljani, kjer so na razstavah dela njegovih učencev zbujala pozornost zlasti zaradi svoje tehnične izpeljave. Pred nekaj dnevi je obbolel na španski, nato je pa dobil še šen, ki je zaključil križev pot Bernekerjevega trpljenja.

Albert Makovec je bil po rodu iz Šempasa pri Gorici. Staršev ni imel več, bratje in sestre pa so vsi v Ameriki. Dalj časa je bil uslužben pri tvrdki Kovič v Mostah. Stanoval je v Društveni ulici št. 6. Prijatelji ne morejo prehliti njegove skromnosti, uslužnosti in vedno veselega odkritega značaja. Makovec je bil član Sokola L., zelo delaven in varčen ter si je prihranil že lepo vsoto 40.000 Din. Največje njegovo veselje je bilo, kadar je mogel pohiteti v planine. Najraje in največkrat je plezal na Grintovec, kjer je na binokostni ponedeljek tako tragično končal svoje mlado življenje.

Že, ko je bila razpisana konkurenca za Prešernov spomenik, so vsi poznarjali občudovali osnutek njegovega Prešerna, kjer je glaven motiv uporabil »Mornarica«, a kot prvi moderni slovenski kipar je Berneker zaslovel, ko je razstavil svoja dela na slovenski umetniški razstavi. Vsa ta dela so se odlikovala z velikim znanjem in močno lirsko noto ter nežnostjo. Ob razstavi Slovencev na Dunaju je dunajska umetniška kritika preočevala Bernekerju najlepšo bodočnost, še posebno zadoščanje je po Berneker dobil na tej razstavi, ko je znanil mecen grof Harrach kupil njegovo prekrasno »Dekliško glavico«. Prava senzacija za naš umetniški svet je bil Bernekerjev osnutek za spomenik cesarja Franca Jožefa, kjer je uporabil močito: Ljubljani se mora pomagati. Cesarja je namreč postavil med družino potresnih žrtev v razvalinah, kjer čez mrtvo mater leze malo dete proti rešitelju — cesarju. Ta motiv je Berneker ponovil pozneje tudi v svoji veliki »Dramki«, ki krasni našo Narodno galerijo. Sploh je vsebina Bernekerjevih del tragična in se nje odraža globoko sočutje do trpečega človeštva. Kar je ustvaril, je privrelo iz njegovega izmučenega srca, zato pa dela tega velikega umetnika delujejo s tako silo in močjo. Prav posebno mu je uspel Primož Trubar, ki je še sedaj med najboljšimi ljubljanskimi spomeniki. Bled ima v župni cerkvi Bernekerjevega Sv. Martina med vrati ter Sv. Cirila in Metoda na oltarju, na Ljubljanski kreditni banki so njegovi mogočni Atlanti, v Narodni galeriji so pa tudi njegove marmorne »Žrtve«. Udeležil se je tudi natečaja za Krelcov spomenik ter napravil osnutek za spomenik Dragotinu Ketteju, ki pa še vedno ni postavljen. V privatni lasti je mnogo njegovih manjših del, zlasti pa neznanih otroških in dekliških glav ter izredno karakterističnih portretov. Čeprav je bil pristan impresionistične struje, vendar ni nikdar grešil proti anatomski pravilnosti ter vedno prečvsem gledal na plastičnost. Težko življenje mu je končno zlomilo tvorno silo, da je v zadnjih letih napravil mnogo manj del kakor prej, vendar je pa njegov portret kralja Aleksandra prav odlično umetniško delo. Njegova bedna zapuščina je polna idej in slik, ki kaže koliko bi bil še ustvaril, če bi ga ne bil požrl večni boj za skromno kruha.

Pogreb bo jutri v sredo ob pol 4. popoldne iz bolnice na pokopališče pri Sv. Križu, kjer bo našel odlični umetnik svoj zadnji pokoj v bližini svojega tovariša našega nepozabnega Ivana Groharja.

Ohranimo mu časten spomin!

A. G.

Predsednik japonske vlade umorjen

Preteklo nedeljo so neznani zarotniki vdrli v stanovanje ministrskega predsednika Inukaja ter ga ustrelili

Tokio, 17. maja. V nedeljo je bil izvršen atentat na predsednika japonske vlade Inukaja. Streljal je nanj neki človek v vojaški uniformi, ki ga je z revolverjem pogodil v desno senco in nos. Napadalec so aretirali. Deset drugih neznanih oseb, oblečenih v vojaške uniforme, je s strel iz revolverjev ranilo štiri policiste, nekega slugo in neko drugo osebo, ki so čakali v predsobi predsednika japonske vlade na sprejem.

Pariz, 17. maja. AA. Havas poroča iz Tokia, da se je umorjeni predsednik vlade zelo junaško ponašal pred napadalci. Ko so vdrl v njegovo stanovanje in so mu vsi iz njegove okolice svetovali, naj hitro pobegne, je predsednik vlade smelo stopil pred napadalec in vzkliknil: »Streljajte, če se upate!« Napadalec so nato izstrelili devet strelcev in predsednika vlade smrtno ranili. Inukaj je ranam podlegel.

Kakor zatrjujejo, je bilo ime umorjenega predsednika japonske vlade na črni listi tajnega društva »Krvno bratstvo«. Preiskava še ni dognala, katerim krogom pripadajo morilci.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.

Devize: Amsterdam 2273.72—2285.08, Berlin 1335.72—1347.42, Bruselj 786—790.74, Curih 1097.35—1102.85, London 204.91 do 206.51, Newyork ček 5582.73—5610.89, Pariz 221.27—222.39, Praga 166.23—167.09.

INOZEMSKÉ BORZE.

Curih: Beograd 9.05, Pariz 20.165, London 18.71, Newyork 510.75, Bruselj 71.70, Milan 26.325, Madrid 47.75, Amsterdam, 207.20, Berlin 121.95, Sofija 3.70, Praga 15.15, Varšava 57.35, Bukarešta 3.06.

SLAVJE SLOVANSKE PESMI

Krasno uspele festivalske svečanosti so privabile v Ljubljano odlične goste iz vseh pokrajin naše države, pa tudi iz inozemstva

Ljubljana, 17. maja. Festivalski dnevi so za nami. Bilanca, ki jo dajejo vseskozi uspele prireditve, je ne samo razveseljena, marveč pomeni zgodovinski kulturni dogodek. Ljubljana je zopet enkrat pokazala, da se zaveda svoje kulturne vloge in da hoče tudi v bodoče ostati središče slovenske kulture ter eden glavnih stebrov v jugoslovenskem kulturnem življenju. Ko čestitamo inčijatorjem festivala in organizatorjem teh lepih prireditev, le želimo, da bi vztrajali na tej poti in še bolj dvignili kulturno vlogo Ljubljane.

Festivalске svečanosti so se pričele že v minulem tednu z nizom koncertnih prireditev, glavni uvod pa je tvorila otvoritev glasbene razstave, ki upravičeno zbujajo pozornost ne samo domačinov, marveč tudi tujih strokovnjakov. O razstavi sami smo že obširneje poročali.

Povodom festivala so se zbrali v Ljubljani številni odlični gostje. Naj omenimo samo predsednika Vseslovenske pevске zveze, poljskega narodnega poslanca Surzynskega, predsednika in podpredsednika Pevecke Obce češkoslovenske Jefabeka in Matouška, predsednika Južnoslovenske pevске zveze dr. Novaka poleg mnogostevilnih delegatov raznih pevskih društev iz vseh pokrajin naše države. Prispele so celo delegacije od oddaljenega Propuklja, Skoplja, Prilepa, Sarajeva itd. Beograd je poslal najodličnejše predstavnice jugoslovenske glasbe, Zagreb pa svoje najboljšie pevce, glasbenike in glasbene kritike, ki zapuščajo danes Ljubljano z najlepšimi vtisi. Že od nekdaj živahni kulturni stiki med Ljubljano in Prago so prišli tudi tokrat do popolnega izraza. Ljubljanski festival so pesetili najboljši praški pevci, praški »Hlahol«. Lahko rečemo, da se je zbrala v Ljubljani te dni skoro vsa slovanska pevška elita.

Ob tej priliki se je vršil tudi kongres Južnoslovenske pevске zveze, ki je razpravljao o nadaljnjih ciljih in potih jugoslovenske glasbene kulture. Važen je sklep, da se bo vršil l. 1935 v Beogradu vseslovenski pevski festival.

Vrhunec prireditev je tvorilo razviteje prapora, ki ga je ljubljanski Glasbeni Matici poklonil Nj. Vel. kralj, katerega je kot kuma zastopal na svečanosti komandant dravske divizije general g. Bogoljub Ilić. Svečanosti so prisostvovali najodličnejši gostje, med drugimi ministri g. Ivan Pucelj, pomočnik ministra prosvete g. D. Djordjević, predstavniki oblasti z banom na čelu in mnogo odlične publike. Prapor je blagoslovil ljubljanski škof dr. Rožman. Ob tej priliki je zastopnik prosvetnega ministra g. Djordjević razdelil visoka odlikovanja, s katerimi je kralj odlikoval Glasbeno Matico in njene zaslužne voditelje. O svečanosti sami je obširneje poročalo že »Jutro«. Pri tej priliki je imel g. Djordjević pomemben govor, v katerem je med drugim dejal:

Za narod, za državo!

— Ko izročam te znake vladarskega priznanja, čestitam odlikovancem v prečiščanju, da jih bodo nosili s ponosom in da jih bodo v njihovem nadaljnjem delu vodile tiste resnice, ki jih ne smemo nikoli pozabiti in na katere je treba vedno opozarjati. Mnogočesa potrebuje naš narod, ki je šele komaj pričel graditi svojo skupno narodno državo. In ker so potrebe velike in jih ni mogoče takoj vse zadovoljiti, je treba vedeti: Kar je od potrebne najpotrebnejše in od nujnega najnujnejše! Ni zdravega narodnega življenja brez narodne države in obratno. Jacti naše narodno življenje naj bo naša poglavitna skrb, da s tem ojačimo našo državo. S tem obenem jactimo sebe in si predvsem ohranimo vsaj svoje goje življenje, svoje temeljne človeške pravice. Vse naj služijo jactenju narodne države, ker je pri današnjem razvoju človeštva in pri naših posebnih življenjskih prilikah ona edini pogoj napredka in obstanka našega rodu. Danes je tako, da izven svobodne narodne države za nas, ki hočemo mir in spoštujemo tuje, ni obstanka, a kje neki večjega poleta k boljšemu, višjemu in lepšemu! Mi lahko dosežemo uspehe na vseh področjih duševnega in gnetnega ustvarjanja, toda kaj bi koristilo, ako bi napredovali in uspeli v vsem, a ne bi uspeli v tistem, kar je glavno: da ohranimo svojo narodno državo. Skupno življenje v skupni narodni državi naj bo najvišji naš postulat! Izpopolnjujmo se! Kadar pridemo nesreče — in nesreče lahko pridejo vedno — se bomo mogli braniti in ubraniti samo s skupnimi močmi. Nam in potrebam skupnega narodnega življenja mora služiti vse, tudi umetnost in pesem. Zato čvrsto verujemo, da bo naša mnogo za služba Glasbena Matica, ohrabrena z visokimi kraljevskimi priznanji, še z večjim navdušenjem gojila pesem ter z njo bodrila brate k ljubezni, da se naslonijo drug na drugega in bratsko iskreno krečijo pota k mirnemu, vsemu in dostojnemu našemu narodnemu življenju.

Po tej svečanosti, ki se je vršila v filharmonični dvorani, je odšla povorka pred Glasbene Maticе, kjer je nato sledilo odkritje spomenikov najzaslužnejšim jugoslovanskim skladateljem in glasbenim delavcem. Predsednik Glasbene Maticе g. senator dr. Ravnihiar je imel ob odkritju spomenikov naslednji govor:

Pionirjem jugoslovenske glasbe

Črvtva hvaležnosti, priznanja, spoštovanja, pietete so narekovala Glasbeni Matici, da odkrije vrsto glasbenikov s postavitvijo njihovih doprlnih kipov pred svojim domom. Ti močje imajo neveljnih zaslug na polju naše glasbene prosvete, bodisi kot skladatelji, bodisi kot glasbeni pedagogi in reproduktivni umetniki. S hvaležnostjo jih

venča naš narod, da tako časti samega sebe. Saj je vse njihovo delo, izvirajoče iz notranjega plemenitega nagona, iz ljubečega srca do muzike bilo namenjeno temu narodu. Glasbena Matica je ž njimi, katerih like v umetniški izdelavi mojstra Lojzeta Dolinarja gledate pred seboj, tesno zvezana. To je vzrok, da se je sedaj odločila odlikovati baš nje, drugi naj še slede — prostora je dovolj — čim nam bodo dopuščala sredstva.

Da se ustavim pri najstarejšem. Jakob Petelin, doma iz duhovite ribniške doline, z latinskimi imenom, ki si ga je bil nadel po tedanjem običaju — Gallus. Slovenski Palestrina. Nočem ga s tem omalovaževati, saj se njegova velika dela klasične vrednosti in polna življenjske sile uspešno postavljajo ob stran delom njegovega sodobnika, velikega italijanskega mojstra. Glasbena Matica je bila, katerega je dvignila Gallusova mojstrska dela iz zaprašenih arhivov ter jih otela pozabnosti.

Od Gallusa do lirika Benjamina Ipavica je dolg presledek — 300 let. Mračna doba našega narodnega življenja. Pa narod je kaj hitro domel samega sebe, ko mu je od Boga poslani pevec začel peti v večno lepih melodijah: »Bodi zdrava, domovina«, »Kdo je mar?«, »Ilirija ozivilena«, »Planinska rožica«. Narod mu tudi ne bo pozabil njegove opere »Teharski plemiči« ali pa operete »Tičnik«.

Že pa se je oglašil drug pevec, borben in ognjevit. Mogočno je odjeknila Davorina Jenka bojna pesem »Naprej zastave Slave« v vseh slovanskih srcih.

Skladatelj, Slovenec po rodu, po duhu in srcu, jo je posvetil leta 1860 velikemu sinu naroda hrvatskega, vladiki Strossmayerju. On isti skladatelj, ki je zatem v Beogradu v proročnem duhu zložil jugoslovensko državno himno »Bože pravde«. Glasbena Matica se je že lani oddolžila njegovemu geniju, ko je Davorinu Jenku na njegovi hiši v Cerkljah posvetila spominsko ploščo. Naj pa ob tej priliki s priznanjem in s hvaležnostjo poudarim, da se je misel, da postavimo do galerije herm, bila začela ob Davorinu Jenku in da je dal prvo pobudo k temu in je hkratu zagotovil gnetno pomoč gospod senator Ivan Hribar. Bodi mu na tem mestu izrečena zahvala.

Pater Hugolin Sattner je naš odlični skladatelj cerkvene pesmi in dirigent. Smelo pa trdim, da je napisal celo vrsto skladb baš za zbor Glasbene Maticе. Zbor je sprejemal te skladbe z velikim navdušenjem ter jih izvajal z vso lepoto teh skladb ustrežajoč ljubeznijo. Umetniška globina je rasla od dela do dela: »Jejtejeva prisega«, »Soci«, »Oliki«, »V pepelnici noči« in prekrasna »Assumptio«. Vzorna reprodukcija skladb je podžigala plodovitega skladatelja k vedno novim ugotovitvam. Njegova nedavna, pevskemu zboru Glasbene Maticе posvečena skladba je bila »V kripti sv. Cecilije«. Gostim vročo željo, da ni poslednja.

Ilirec Vatroslav Lisinski, po očetu Slovenec iz vinorodne Dolenjske, nam je kot tak blizu. Dal je že v letu 1836 Hrvatom prvo opero »Ljubav i zloba«, a drugo njegovo opero »Porin« nam njegov življenjepisec označuje kot po slogu, izvedbi in invenciji odlično delo stila velike opere. Njegova plodovitost pa se je izkazala še z mnogimi drugimi vsega spoštovanja vrednimi kompozicijami. Hrvati so mu postavili najlepši spomenik, ko so enemu najodličnejših svojih zborov nadeli častno ime »Lisinski«. Prav nič ne prikrivam, da smo s poklonom manom Lisinskega hote napravili svoj poklon Hrvatom, kakor velja ob Stevu Mokranjcu enak poklon bratom Srbom. Hočemo s tem podčrtati zameisl jugoslovenske kulturne politike. Gojiti lastno kulturo, kakor raste iz naroda samega, do zrelosti do popolnosti, spoštovati in se učiti ljubiti kulturne dobrine svojega brata, a najboljšie, kar nam podajajo vsi ti bratje skupaj, imeti za skupno last.

Stevu Mokranjac je Glasbeni Matici posebno pri srcu. Ona je prva dala v tisk njegove skladbe, njegove nesmrtnе »Rukovete«, njen pevski zbor pa je bil spet prvi, ki je te skladbe že pred 36 leti spravil na koncertni oder. Hvala smo torej dolžni drug drugemu. Tu ob našem domu pa stojita naša hišna Penata, da sta mu skrbna varuha in gospodarja.

Fran Gerbič, absolvent praškega konservatorija, operni pevec, profesor na konservatoriju v Lvovu je pohitel na klic domovine, da prevzame tedaj skromno mesto ravnatelja Maticine glasbene šole. Z vso ljubeznijo in nesebičnostjo se je oklenil tega svojega mesta. On, pedagog, je udaril temelje naši šoli. Solidni so in trdni. Tem zaslužnejše je bilo to delo, ker je moral biti poleg tega še dirigent v operi in pevovodja Čitalniškemu pevskemu zboru. V svojem prostem času, čeprav je bil skopo odmerjen, je izlival svoja čuvstva v lepe skladbe. Pa večkrat smo tudi že čuli njegov lepi tenor na koncertnem oderu. Hvaležnost Glasbene Maticе mu je trajno zagotovljena.

Kot poslednjega, last not least, imenujem mojstra Mateja Hubada. Tu mi zastajajo besede, kar prešibke so in prekratko mi je odmerjen čas, da bi mogel dostojno opisati veliko delo tega našega, z neba nam poslanega umetnika. Pa mi tega tudi treba ni. Iz dneva v dan gledamo njegovo neumorno delo. Javnost, daleč preko meja naše domovine segajoča, ga pozna, pozna vso njegovo lepo preteklost ter ceni njegovo umetniško tvorno silo. Glasbena Matica, kakršno jo gledate danes pred seboj, s konservatorijem vred in z odličnim mnenjem pevskim zborom — vse to je Matej Hubad. Naj čuva

in gradi dalje ta dom, ki ga je ustvaril, tudi v bodoče, pa ne v simbolu kot kip v bronu, ampak v zdravju in krepke volje polnem življenju!

S tem sem Vam v markantnih potezah označil osebnosti, ki jih predstavljajo ti liki. Tem novim umetninam primerno smo pustili preurediti vso okolico. Grešil bi, ako bi zamolčal, da vse po zamisli našega genialnega mojstra Plečnika. Več ne smem reči, da ne bo zamere! Priznati pa morate, da je to nov okras v poslednjem času tako zelo ozaljšanemu ljubljanskemu mestu, brez katerega pomoči bi ves lepo zamišljeni načrt ne bil izvedljiv. Zategadelj, gospod župan, ko Vam izrekam zahvalo za vso, z veliko radodarnostjo nam nudeno pomoč. Vas hkratu prosim, da v imenu stolnega mesta Ljubljane prevzamete spomenike v svoje varstvo.

Z lepim govorom se je župan dr. Puc v imenu mesta zahvalil Glasbeni Matici za njen dar in prevzel spomenike v svoje varstvo.

Popoldne so se na vselejskem prostoru vršile tekme pritkovalcev in tekme pevskih zborov. Obe prireditvi sta uspeli nad vse pričakovanje.

V naslednjem objavljamo poročilo našega glasbenega kritika o glasbenih prireditvah.

O prvih dveh glasbenih prireditvah festivala, o vokalno-instrumentalnem koncertu šole GL M. in o komornem koncertu sem že poročal. Sobota, nedelja in včerašnji zadnji dan naših glasbenih svečanosti pa so prinesli tako obilico muzike, toliko našega glasbenega bogastva, da je bilo malodane težko zasledovati prav vse v celoti, saj se je n. pr. vršil v nedeljo jutraj cerkveni koncert istočasno z nastopom pevске srednješolske mladine v operi, ki ga sicer ni bilo smatrati kot festivalno prireditev, vendar pa je bila to pevška manifestacija najmlajših, ki je zaslužila tudi vse pozornosti.

V soboto zvečer se je v Unioni vršila glavna koncertna festivalna prireditev, simfonično-vokalni koncert pod vodstvom dirigenta ravnatelja g. Mirka Polića in g. L. M. Škerjanca in s sodelovanjem združenih orkestror opere in Orkestralnega društva GL M. ter z ženskim in mešanim pev. zborom GL M., pri katerem sta sodelovala kot solistka ga. Gjurgjenac-Gavella in solist g. Gostič. Vsi festivalni koncerti, zlasti pa sobotni, so bili krasno obiskani. Koncert so posetili predstavniki oblasti in vseh naših kulturnih društev, zelo mnogo inozemskih gostov in gostov iz Zagreba, Beograda ter drugih krajev.

Prvi del koncerta je obsegal simfonična daljša in krajša domača dela najnovejšega datuma, tako obe, od Filharmonične družbe nalašč za »festivalne svečanosti nagrajeni uverturi Bravničarja »Slavicus hymnus« in Škerjančeve »Slovensko uverturo«. Oba komponista sta se v svojih delih poslužila glasbenih citatov kot tematično gradivo za svoji predigri. G. Bravničar je v krepko in mogočno zgradbo zli originalni Trubarjev velikonočni napev, g. Škerjanc pa korosko narodno pesem »Kje so tiste steezice«. Obe skladbi sta dosegli velik, proben uspeh. G. Škerjanc je nadalje sam dirigiral svojo »Simfonijo v enem stavku«, ki predstavlja dosedaj edinstven glasbeni pojav te vrste v naši ne tako bogati simfonični literaturi. Tudi s »Simfonijo« si je g. Škerjanc utrdil sloves komponista, ki ima izrazit smisel za pestro in duhovito instrumentacijo in za svojevrsne, samosvoje glasbene forme. Žal, da nismo slišali celega cikla »Sionski spevi« g. Premrla. Vseled silno obsežnega sporeda je zapela ga. Gjurgjenac-Gavella samo tri speve, v katerih se zrcali priprosta, globoko religiozna skladateljeva duša. Nekoliko fragmentarno je vplivala naslednja točka koncerti »Chopiniana« Marija Kogojia iz trodelne suite »Če se pleše«. Zelo posrečeno »Slovensko plesno bullesko«. Bravničarja, odlična dva stavka iz Osterčeve suite, kakor tudi dvi dve legendi za ženski, oziroma mladinski zbor in orkester ter mogočni in na celem večeru najmočnejši Lajovčev »Psalm« smo slišali že na prejšnjih koncertih GL M. Vse skladbe so bile deležne močnega odobravanja. Koncert je dokazal naše stremljenje po širšem instrumentalnem ustvarjanju in je bil odlično mejniki nove, plodovitejšie instrumentalno-vokalne dobe.

Ob pol 10. se je na binkoštno nedeljo vršil pod vodstvom silovasega, za slovensko glasbo prezaslužnega nestorja naših komponistov, g. p. Hugolina Sattnerja »Cerkveni koncert«, pri kateremu je sodeloval pomnoženi cerkveni zbor frančiškanskega zbora in operni orkester. Izvajal je bil Kyrie, Gloria in Credo iz priljubljene Sattnerjeve »Missae seraphicae«, Sanctus, Benedictus in Agnus« in Premrlovo »Maše v čast sv. Jožef«, Graduale in Sequencia Antona Foersterja, Ofertorij dr. Frana Kimovca, Sattnerjev »Vstal je Gospod« ter k sklepu zelo zanimiva »Slavnostna igra na orglah komponista Matije Tomeca, ki jo je ta sam krepko in zanosito zaigral. Med tem časom so nastopili v polno zasedeni operi naši srednješolski zbori klasične, mestne ženske realne, II. in III. državne realne gimnazije, zbora ženske učit. šole pri Uršulinkah in državne ženske učit. šole, moški in mešani zbor obeh drž. učit. šol ter prav lepo in presenetljivo čisto uverturni godalni orkester moške učit. šole. Mladina je pela pogumno in navdušeno in ploskanja je bilo zelo mnogo, zlasti godalni orkester je z Ipavčeve »Serenado« dosegel prvovrsten uspeh.

Ob pol 12. se je vršil v Filharmoniji pod vodstvom ravnatelja g. Mirka Polića Gallusov koncert, ki ga je izvajal mešani, pri nekaterih delih dvanajestorglasno razdeljeni pev. zbor Glasbene Maticе. Pevski zbor je absolvirval cel, iz desetih skladb sestojeti program v eni imponirujoči potezi v odlični umetniški formi. S tem

koncertom smo Slovenci končno javno dokumentirali našo voljo, da velikega mojstra Jakoba Petelina Gallusa smatramo za svojega. Vse pevsko-tehnično silno težke, kompozitorno komplicirane, krasno zveneče kompozicije je pevski zbor obljadal znamenito ter dokazal s tem koncertom, da je v resnici pevski zbor daleč nad vsemi drugimi našimi pevskimi zbori.

Ob 3. popoldne je bil na Kongresnem trgu »Koncert slovanske pesmi«. Občinstva je bilo vse črno. Koncert je burno pozdravljeno otvorilo češkoslovaško pevsko društvo »Hlahol« iz Prage pod vodstvom dirigenta g. Heriea. Zapel nam je celo serijo pesmi v mešanem zboru, da, skoro cel koncert, zanosito, v krasnem izvajanju. Deležni je bil navdušenega odobravanja ter bil nagrajen s tremi venci. Za njim je nastopil pevski zbor »Lisinski« iz Zagreba pod vodstvom pevovodje g. Sachsa, ki je močno kultivirano in v lepi ubranosti zapel istotako v mešanem zboru nekaj delov iz Grgoševičevega cikla obrednih pesmi »Okolo župačkov venci« in Mokranjčeve »X. rukovete«. Konec poslednje je nekoliko motil tramvaj. K sklepu je pod vodstvom g. Srečka Kumarja zapel pevski zbor našega učiteljskega zveza slovenskih mešanih zborov: Lajovica »Bolest kovač in Zeljeni Jurij«, Kogojeva »Vrabc in strahilo«, najtežje pesem celega sporeda, in moji dve »Vragovo nevesto« in »Potrkan ples«. Tudi pevski zbor »JU« je svojo nalogo izvršil veledostojno, bravurozno in umetniško dovršeno. V ponedeljek takoj po obedu se je pričela tekma slovenskih pritkovalcev na vselejsmu. Za to zanimivo, originalno tekmo je vladalo tako zanimanje, prigrasilo se je za njo toliko tekmovalcev, da jih ni bilo mogoče sprejeti vseh. V žiriji sta fungirala gg. p. Hugolin Sattner in dr. Kimovec. Za tekmo napeto zanimajočih se poslušalcev je bilo ogromno mnogo. Med pritkovalci so bili mladi in stari, a vsi globoko zainteresirani ter najsresnejše pri delu. Žal, a to seveda v prvi vrsti za nje, da so bile posameznim skupinam odmerjene le tri minute. Nagrade so dobili: Rovte pri Logatcu, št. Vid pri Stični, Smlednik, Brezje, Vodice, Brniki pri Cerkljah (če se ne motim), Kropa in Novo mesto. Ako se vrši vsako leto ob priliki vselejma tekma harmonikarjev, bi se od sedaj dalje zamogla vršiti istotako, ako ne še bolj zanimiva tekma slov. pritkovalcev.

ŠPANSKA MUHA

Festival je zaključilo glavno tekmovalanje pevskih zborov Hubadove in Ipavčeve župe. Vse te pevске zore s tekmovalnimi skladbami smo v predtekmi slišali v Ljubljani in Mariboru. Glavna tekma se je vršila ob 4. uri v nalašč za to adaptiranem paviljonu vselejma. Nastopili so v I. kategoriji mešanih zborov »Ljubljanski zvon« (pev. Zorko Prelovec), pev. zbor Glasb. Maticе iz Maribora (V. Mirk), »Zvon« iz Trbovlje (O. Moli), »Sloga« iz Ljubljane (H. Svetl.), »Slavec« (K. Perko), pev. zbor Glasb. Maticе iz Ptuj (Sedlbauer) in Celjsko pev. društvo (Segula). Nagradi sta prejela »Ljubljanski zvon« in mariborski GL M. V I. kategoriji moških zborov »Grafika« iz Ljubljane (A. Gröbming — nagrada) in »Drava« iz Maribora (L. Horvat). V II. kategoriji mešanih zborov smo slišali zopet Celjsko pev. društvo (Segula — nagrada) in pev. zbor GL M. iz Ptuj (Sedlbauer), v II. kategoriji moških zborov pa »Zvon, Trbovlje (O. Moli) in Jadran, Maribor (Lah — nagrada), v III. kategoriji moških zborov pa je izmed dveh dobilo nagrado »Krakov-Trnovo (Gröbming), dočim je za nekaj točk zaostala Luma iz Krčevine. Žirija, v kateri so bili ravnatelj g. Matej Hubad, Stanko Premrl, Oskar Dev, dr. Novak, dr. Kiš, Kosta Manojlović in Stoicer-Slavenski, se dolgo ni mogla odločiti, komu bi podelila nagrade, ker so jih bili vredni malodane vsi nastopivši pevски zbori. Končno so padle po tri nagrade Hubadovi kakor Ipavčevi župi. Bilo jih je pa odločno premalo. Ljudski glas z razdelitvijo ni bil povsem soglasen. Zapustila je, kot vsaka tekma, precej razburjene krvi, kajti znanca resnica je, da ga ni pevca nad pevca in prav vsem se mora priznati resno, po najvišjem hrepenenju stremljenje. S to tekmo so se srečno zaključile naše slovenske svečanosti, izrazito glasbenega značaja in vsi, tuji kot domačini nam morajo priznati, da so nam bile v čast in ponos.

Samo še danes in jutri!

Najlepši film v tej sezoni

Paul Abrahamova

opereta

Srečna srca

Vsi ki so doslej videli ta film, ga hvalijo v navdušenih besedah. Vsi morajo zato videti in slišati to divno opereto! Hitite, kajti samo še danes in jutri je film na sporedu!

Ob 4., 7¼ in 9¼ zvečer.

Elitni kino Matica

Telefon 2124

Beleznica

Koledar.

Danes: Torek, 17. maja: katoličani: Bruno, Duško, Paškal, pravoslavni 4. maja.

Današnje prireditve

Kino Matica: Srečna srca.

Kino Ideal: Zaročenka vdova.

Narodna odbrana, predavanje ob pol 21. v salonu kolidorske restavracije.

Predavanje za aktivne in rezervne oficirje v veliki dvorani Kazine ob 20.30.

Dežurne lekarnе.

Danes: Bahovec, Kongresni trg 12, Ustvar Sv. Petra cesta 78, Hočevar, Ljubljana VII. Celovška cesta 34.

Narodno gledališče

Drama

Začetek ob 20.

Torek, 17. maja: Zaprt.

Sreda, 18. maja: »Kvadatura kroga«. D. Cetrtek, 19. maja: »Gospoda Glembajevci«. Red C.

Petek, 20. maja: Zaprt.

Opera

Začetek ob 20.

Torek, 17. maja: Zaprt.

Sreda, 18. maja: »Cavalleria rusticana«. »Glumac«. Red A.

Cetrtek, 19. maja: Zaprt.

Petek, 20. maja: »Rusalka«. Red E.

Sport

Smučarji Ilirije. Obvezen sestanek vseh članov smučarske skeije je drevi ob pol 19. na igrišču Ilirije. Prosimo točno in polnoštevilno udeležbo.

Novi grobovi

V Krašnji je umrl včeraj posestnik in trgovec g. Janez Maselj, poslednji brat pokojnega pisatelja Frana Maslje-Podlimbarskega, ki je umrl, kakor znano, med vojno v pregnanstvu. Pokojni Janez Maselj je bil zaveden narodnjak, zaradi česar je moral med vojno mnogo pretrpeti kot političen osumljenec, ki se je moral zagovarjati tudi pred vojnimi sodiščem. Le srečnemu naključju se je bilo tedaj zahvaliti, da ga niso avstrijske oblasti dale ustreliti. Bil je vse splošno spoštovan ter je bil zlasti znan tudi v Ljubljani kot trgovec s poljskimi pridelki in semenjem. Umrl je star 77 let. Pogreb bo jutri ob 8. jutraj na župno pokopališče v Krašnji. Bodi mu ohranjen blag spomin, preostali naše iskreno sožalje!

ŠPANSKA MUHA

Najboljše, najtrajnejše, zato najcenejše!

NARODNA GALERIJA sporoča žalostno vest, da je umrl danes umetnik, akademični kipar

Franc Berneker

v 58. letu življenja, ki se mu je steklo, kakor mnogim tovarišem, v pomanjkanju in grenkosti.

Pogreb bo v sredo ob 1/4 4 popoldne iz splošne bolnice na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 16. maja 1932.

Dnevne vesti

— Nova trgovinska pogodba s Brazilijo. Včeraj dopoldne je bila v zunanjem ministru podpisana pogodba med našo državo in Brazilijo. Za Jugoslavijo je podpisal ministrijski predsednik in zunanji minister dr. Marinković, za Brazilijo pa njen poslanik Louis de Lima e Silva, ki ima svoj stalni sedež na Dunaju.

— Upokojitev. S kraljevim ukazom sta upokojena generalni direktor državnih železnice inž. Dimitrije Šrepolvič in davčni inšpektor Ivan Vodlak v Brežicah.

— Poziv obrtnikom. Zavod za pospeševanje obrta zbornice za TOI namerava ob času ljubljanskega velesejma, ki bo od 4. do 12. junija t. l., prirediti razstavo prvovrstnih obrtniških izdelkov, ki naj pokažejo visoko kvaliteto in konkurenčnost obrtniškega dela. V ta namen bo dal na razpolago svoj reprezentativni razstavljalni paviljon. Razstavljalni prostor bo obrtnikom na razpolago brezplačno. Vsak bo moral skrbeti le za dovoz in odvoz izdelka na lastne stroške in odgovornost. Zavod poziva predvsem obrtnike oblačilne stroje za damsko, moško krojaštvo, obutev, nadalje tapetnike, stavbe in strojne ključavničarje, mehanike, kleparje, kovače itd. ter mizarske mojstre, pa tudi obrtniške proizvajalce specialnih izdelkov, osebno takih, ki se kljub temu, da jih izdelujemo doma, uvažajo, da prijavijo najkasneje do 20. maja: 1. točen naslov; 2. kateri predmet bi radi razstavili in do kdaj bi ga mogli dovršiti? (Dostava se bo namreč morala izvršiti najkasneje 3 dni pred pričetkom velesejma). Zavod bo prijavitelcem naznanil z obratno pošto, ali jim bo mogel dati na razpolago potrebni prostor. Ker se bo razstavila le izbira najboljšega, kar pomeni naše obrtništvo, in bodo pred razstavo podali mnenje še strokovnjaki, opozarjamo, da si zavod pridržuje pravico odkloniti ponudni izdelek, ne da bi s tem prevzel kakršnokoli odgovornost. Tem bolj častno pa se bodo zato mogli uveljaviti oni, katerih izdelki se bodo pripustili na razstavo.

— Tečaj za mizarsko luženje v Zagorju. Zavod za pospeševanje obrta zbornice za TOI v Ljubljani priredi v soboto in nedeljo 21. in 22. maja t. l. tečaj za mizarsko luženje v Zagorju. Ta tečaj je namenjen v prvi vrsti mizarskim mojstrom in pomočnikom zagorskega in trboveljskega okoliša, morejo se ga pa udeležiti tudi interesi iz drugih krajev. Prijave je treba poslati najkasneje do 19. maja t. l. skupni obrtni zadrugi v Zagorju. Osebnost prijave na dan otvoritve se bodo upoštevale le, če bo dovolj prostora. Vsak udeleženec mora prinesiti s seboj z vodo brušene deske, masivne ali furnirane, v dimenzijah 10x20 cm in v debelosti 6 do 8 mm, in sicer tri komade češnjevega, tri hrastovega, šest bukovega, pet jelševega, 8 orehovega, 10 javorovega, 10 smrekovega in 17 hrastovega lesa.

— Samomor neznanega dekleta. Včeraj ob 10.30 dopoldne je skočilo v Vrabču pri Zagrebu pod vlak št. 618 neznanu dekletko, ki jo je raztrgalo na kose. Samomorilka je bila stara 20 do 25 let, kratko ostrizena in dobro razvita.

— Ljubimko in sebe zaklal. V Zagrebu je v ulici Nad lipo stanovala pri svoji sestri šivilja Olga Kranjc-Prevešek s svojim 15 mesečnim starim otrokom ter ljubimcem Jankom Varadam, brezposelnim avtomobilskim mehanikom. Ker se Janko Varad ni menil za to, da bi našel delo, je morala sestra Kranjcova v glavnem vse vzdrževati. Zaradi tega je pogosto prišlo do preprirov. Včeraj dopoldne je Olga očitala Janku, zakaj si ne preskrbi dela. V prepiru je Janko pograbil za kuhinjski nož in ga ji zabodel v trebuh, nato pa je hotel zaklati še otroka v postelji. Ker je Olga obupno kričala na pomoč, so prihiteli sosede, rešili otroka in z njim pobegnili. Preden je prišla policija, se je Janko sam zabodel trikrat v trebuh, da so mu izstopila čreva, nato je pa še skočil iz prvega nadstropja na ulico. Prepeljali so ga v brezupnem stanju v bolnico. Olga bo bržkone ostala pri življenju.

— Ptuj. V četrtek bo ob 8. koncert maleda virtuozu M. Viherja in pianistini ge. Santicinove.

— Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo v splošnem lepo, toplo vreme s krajevnimi nevihtami. Včeraj je bilo skoraj po vseh krajih naše države jasno, deževalo pa je v Zagrebu in Sarajevu. Najvišja temperatura je znašala v Ljubljani 26,6, v Mariboru 23,2, v Beogradu 22, v Splitu 21, v Skoplju 19, v Sarajevu 18. Davi je kazal barometer v Ljubljani 761,9, temperatura je znašala 14,8.

— Dobave. Direkcija državne železarne Vares-Majdan sprejema do 18. maja ponudbe za dobavo 5000 kg kristalnega sladkorja. — Direkcija državnega rudnika Kakanj sprejema do 27. maja ponudbe za dobavo 4000 kg masti, 6000 kg kristalnega sladkorja in 2000 kg namiznega olja. — Direkcija državnega rudnika Senjski Rudnik sprejema do 30. maja ponudbe za dobavo 10.000 komadov zidne opeke. — Vršile se bodo naslednje ofertne licitacije: Dne 4. junija pri ekonomskem oddelku komande mornarice v Zemunu za dobavo rjuh; dne 13. junija pri upravi smodnišnice v Kamniku glede dobave lesa; dne 14. junija za dobavo amonijevnega solitra, žvepla in parafina; dne 15. junija za dobavo preje od jute, papirja itd.; dne 21. junija pa pri direkciji državnih železnic v Zagrebu za dobavo 20.000 m³ peska. — Predmetni oglasi z natančnejšimi podatki so v pisarni zbornice za TOI v Ljubljani interesentom na vpogled.

— Prihranite si kesnejše očitke, ako svoje otroke ob pravem času navajate na vsakdanje negovanje zob in ust z Odolom.

— Razkužujoči učinek te od strokovnih zdravnikov priporočene ustne vode varuje otroke gnitju in nje posledic in jim preprečuje zdravo in čisto sapo. Odol pomenja v otrokovem življenju vir zdravja in veselja. — V vsaki kapljici je moči!

— Pri boleznih ledvic, seči, mehurja in danke, omili naravna »Franz Josefov« grenčica tudi silne težkoče pri potrebi v zelo kratkem času. Spričevala iz bolnišnic potrjujejo, da je »Franz Josefov« voda, ker olajša potrebo brez bolečin, zelo priporočljiva za redno uporabo za staro in mlado. »Franz Josefov« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

— Iz Ljubljane. —lj Javno predavanje. Drevo ob pol 21. bo v salonu restavracije na glavnem kolo-dvoru predavanje: »Vzroki gospodarske krize v dravski banovini«. Predavanje priredi mestna organizacija Narodne odbrane v Ljubljani in je dostopna vsem. Za člane je udeležba obvezna.

—lj Rezervni oficirjem! Drevo ob 20.30 predavanje za aktivne in rezervne oficirje v veliki dvorani Kazine. Predava invalid dobrovoljec prof. dr. Ernest Turk o »dobrovoljskem pokretu v svetovni vojni«. K polnoštevni udeležbi vabi odbor.

—lj Pozor, člani Društva prijateljev poljskega naroda in Jugoslov.-českoslovaške lige! Drevo ob 20. bo v restavraciji »Zvezda« sestanek vseh prijateljev poljskega in českoslovaškega naroda. Poslanec poljskega parlamenta g. dr. Leon Surzynski, ki je prišel iz Poznanja na prvi slovenski festival, bo govoril o današnjem položaju Poljske. Vabljeni vsi! Posebno opozarjamo na ta večer odbornike obeh društev.

—lj Obrtniška samopomoč reg. pom. biagajna v Ljubljani ima jutri ob 2. pol-poldne v posvetovalnici Zbornice za TOI — Bethonova ul. 10 svoj izredni občni zbor, na katerem bo sprejet nov pravilnik in voljena nova uprava. Dolžnost vseh članov je, da se zaradi važnosti tega občnega zbora, ki je izrednega pomena za nadaljnji razvoj te važne humanitarne obrtniške organizacije, zanesljivo udeleže.

—lj Šentjakovski gledališki oder ponovi jutri in v petek ob 20.30 veseloigro s petjem in tih dejanjih »Studentje smo...« Občinstvo naj si kupi vstopnice že v predprodaji v trgovini Karničnik na Starem trgu. Rezervirane vstopnice se morajo dvigniti najkasneje do 20. ker se bodo sicer brezopojno prodale naprej.

—lj Združenje jugoslovenskih inženjer-jev in arhitektov sekcija Ljubljana vabi na članski sestanek, ki bo v četrtek ob 16. v lastnem družabnem lokalu na Kongresnem trgu 1, II. nadstropje. Na dnevnem redu bo razgovor o predlogih sekcije za glavno skupščino v Skoplju in določitev delegatov. Vozne olajšave za udeležnike se dovoljuje, in sicer za člane četrtinska, za spremljevalce pa polovična vožnja.

—lj Ljubljana je gostoljubna in zato ni čudno, da vidimo vsak dan na naših ulicah kakšnega »globetrotterja«. Videli smo jih že vseh branž, takšne, ki hočejo obkrožiti zemljo z vsemi mogočimi in nemogočimi škatalami; takšna potovanja so gotovo vraže zabavna in najbrž tudi dobičkonosna, čeprav potuješ okrog sveta v konservni škatali. Tem bolj imenitno je svetovno potovanje, čim bolj čudovito je vozilo svetovnega potnika, nedvomno. Ta globetrotter, ki se mudi te dni v Ljubljani, se bo pa še posebno proslavil, ker se vozi s »samokolesom«, podobnega tipa, kakršna so bila prva kolesa, le da je kolo nekoliko manjše. Pričakujemo še svetovnega potnika s samokolnico.

— Grenčica »Franz Josef« preskrbuje dobro prebavo, čisto glavo, mirno spanje.

— Nekaj zanimivosti z ljubljanskega trga. Ogromno množico jaje so kmetice prinesle binkoštno soboto na ljubljanski trg. Bilo je nad 250 velikih košar. Če računamo, da je bilo v vsaki košari povprečno 150 jajc, je očito, da je bilo nad 37.500 jajc pripeljanih na trg. Zaradi ogromne množine so bila jajca proti poldnevni prav po cent. Kmetice so ponujale 3 komade za 1.50 Din. Tudi perutnine je bilo na trgu izredno mnogo. Treba pa je opozoriti na začasnno dejstvo, da kmetice prav nič ne skrbijo za kokoši, ki se v hudi vročini trpinčijo po košarah. Mnoge kmetice prinašajo kokoši na trg kar v vrečah. V soboto se je tudi na trgu pripetilo, da sta se dve lepi kokoši zadušili. Mestno tržno nadzorstvo jih je poslalo v kokošji krematorij, namreč v veliko peč mestne elektrarne.

—lj Teletino za 10-14 Din kg in jag-njedina po 6-8 Din kg nudi na stožnici Zajc Anton, Vodnikov trg. 311-n

—lj Za spomladno sezono kupite tr-pežne in lepe čevlje po najnižjih cenah pri A. Gorla, Stari trg 15. 32-T

ŠPANSKA MUHA

— Dobave. Direkcija državne železarne Vares-Majdan sprejema do 18. maja ponudbe za dobavo 5000 kg kristalnega sladkorja. — Direkcija državnega rudnika Kakanj sprejema do 27. maja ponudbe za dobavo 4000 kg masti, 6000 kg kristalnega sladkorja in 2000 kg namiznega olja. — Direkcija državnega rudnika Senjski Rudnik sprejema do 30. maja ponudbe za dobavo 10.000 komadov zidne opeke. — Vršile se bodo naslednje ofertne licitacije: Dne 4. junija pri ekonomskem oddelku komande mornarice v Zemunu za dobavo rjuh; dne 13. junija pri upravi smodnišnice v Kamniku glede dobave lesa; dne 14. junija za dobavo amonijevnega solitra, žvepla in parafina; dne 15. junija za dobavo preje od jute, papirja itd.; dne 21. junija pa pri direkciji državnih železnic v Zagrebu za dobavo 20.000 m³ peska. — Predmetni oglasi z natančnejšimi podatki so v pisarni zbornice za TOI v Ljubljani interesentom na vpogled.

— Prihranite si kesnejše očitke, ako svoje otroke ob pravem času navajate na vsakdanje negovanje zob in ust z Odolom.

— Razkužujoči učinek te od strokovnih zdravnikov priporočene ustne vode varuje otroke gnitju in nje posledic in jim preprečuje zdravo in čisto sapo. Odol pomenja v otrokovem življenju vir zdravja in veselja. — V vsaki kapljici je moči!

—lj Javno predavanje. Drevo ob pol 21. bo v salonu restavracije na glavnem kolo-dvoru predavanje: »Vzroki gospodarske krize v dravski banovini«. Predavanje priredi mestna organizacija Narodne odbrane v Ljubljani in je dostopna vsem. Za člane je udeležba obvezna.

—lj Rezervni oficirjem! Drevo ob 20.30 predavanje za aktivne in rezervne oficirje v veliki dvorani Kazine. Predava invalid dobrovoljec prof. dr. Ernest Turk o »dobrovoljskem pokretu v svetovni vojni«. K polnoštevni udeležbi vabi odbor.

—lj Pozor, člani Društva prijateljev poljskega naroda in Jugoslov.-českoslovaške lige! Drevo ob 20. bo v restavraciji »Zvezda« sestanek vseh prijateljev poljskega in českoslovaškega naroda. Poslanec poljskega parlamenta g. dr. Leon Surzynski, ki je prišel iz Poznanja na prvi slovenski festival, bo govoril o današnjem položaju Poljske. Vabljeni vsi! Posebno opozarjamo na ta večer odbornike obeh društev.

—lj Obrtniška samopomoč reg. pom. biagajna v Ljubljani ima jutri ob 2. pol-poldne v posvetovalnici Zbornice za TOI — Bethonova ul. 10 svoj izredni občni zbor, na katerem bo sprejet nov pravilnik in voljena nova uprava. Dolžnost vseh članov je, da se zaradi važnosti tega občnega zbora, ki je izrednega pomena za nadaljnji razvoj te važne humanitarne obrtniške organizacije, zanesljivo udeleže.

—lj Šentjakovski gledališki oder ponovi jutri in v petek ob 20.30 veseloigro s petjem in tih dejanjih »Studentje smo...« Občinstvo naj si kupi vstopnice že v predprodaji v trgovini Karničnik na Starem trgu. Rezervirane vstopnice se morajo dvigniti najkasneje do 20. ker se bodo sicer brezopojno prodale naprej.

—lj Združenje jugoslovenskih inženjer-jev in arhitektov sekcija Ljubljana vabi na članski sestanek, ki bo v četrtek ob 16. v lastnem družabnem lokalu na Kongresnem trgu 1, II. nadstropje. Na dnevnem redu bo razgovor o predlogih sekcije za glavno skupščino v Skoplju in določitev delegatov. Vozne olajšave za udeležnike se dovoljuje, in sicer za člane četrtinska, za spremljevalce pa polovična vožnja.

—lj Ljubljana je gostoljubna in zato ni čudno, da vidimo vsak dan na naših ulicah kakšnega »globetrotterja«. Videli smo jih že vseh branž, takšne, ki hočejo obkrožiti zemljo z vsemi mogočimi in nemogočimi škatalami; takšna potovanja so gotovo vraže zabavna in najbrž tudi dobičkonosna, čeprav potuješ okrog sveta v konservni škatali. Tem bolj imenitno je svetovno potovanje, čim bolj čudovito je vozilo svetovnega potnika, nedvomno. Ta globetrotter, ki se mudi te dni v Ljubljani, se bo pa še posebno proslavil, ker se vozi s »samokolesom«, podobnega tipa, kakršna so bila prva kolesa, le da je kolo nekoliko manjše. Pričakujemo še svetovnega potnika s samokolnico.

— Grenčica »Franz Josef« preskrbuje dobro prebavo, čisto glavo, mirno spanje.

— Nekaj zanimivosti z ljubljanskega trga. Ogromno množico jaje so kmetice prinesle binkoštno soboto na ljubljanski trg. Bilo je nad 250 velikih košar. Če računamo, da je bilo v vsaki košari povprečno 150 jajc, je očito, da je bilo nad 37.500 jajc pripeljanih na trg. Zaradi ogromne množine so bila jajca proti poldnevni prav po cent. Kmetice so ponujale 3 komade za 1.50 Din. Tudi perutnine je bilo na trgu izredno mnogo. Treba pa je opozoriti na začasnno dejstvo, da kmetice prav nič ne skrbijo za kokoši, ki se v hudi vročini trpinčijo po košarah. Mnoge kmetice prinašajo kokoši na trg kar v vrečah. V soboto se je tudi na trgu pripetilo, da sta se dve lepi kokoši zadušili. Mestno tržno nadzorstvo jih je poslalo v kokošji krematorij, namreč v veliko peč mestne elektrarne.

—lj Teletino za 10-14 Din kg in jag-njedina po 6-8 Din kg nudi na stožnici Zajc Anton, Vodnikov trg. 311-n

—lj Za spomladno sezono kupite tr-pežne in lepe čevlje po najnižjih cenah pri A. Gorla, Stari trg 15. 32-T

—lj Ljubljana je gostoljubna in zato ni čudno, da vidimo vsak dan na naših ulicah kakšnega »globetrotterja«. Videli smo jih že vseh branž, takšne, ki hočejo obkrožiti zemljo z vsemi mogočimi in nemogočimi škatalami; takšna potovanja so gotovo vraže zabavna in najbrž tudi dobičkonosna, čeprav potuješ okrog sveta v konservni škatali. Tem bolj imenitno je svetovno potovanje, čim bolj čudovito je vozilo svetovnega potnika, nedvomno. Ta globetrotter, ki se mudi te dni v Ljubljani, se bo pa še posebno proslavil, ker se vozi s »samokolesom«, podobnega tipa, kakršna so bila prva kolesa, le da je kolo nekoliko manjše. Pričakujemo še svetovnega potnika s samokolnico.

— Grenčica »Franz Josef« preskrbuje dobro prebavo, čisto glavo, mirno spanje.

— Nekaj zanimivosti z ljubljanskega trga. Ogromno množico jaje so kmetice prinesle binkoštno soboto na ljubljanski trg. Bilo je nad 250 velikih košar. Če računamo, da je bilo v vsaki košari povprečno 150 jajc, je očito, da je bilo nad 37.500 jajc pripeljanih na trg. Zaradi ogromne množine so bila jajca proti poldnevni prav po cent. Kmetice so ponujale 3 komade za 1.50 Din. Tudi perutnine je bilo na trgu izredno mnogo. Treba pa je opozoriti na začasnno dejstvo, da kmetice prav nič ne skrbijo za kokoši, ki se v hudi vročini trpinčijo po košarah. Mnoge kmetice prinašajo kokoši na trg kar v vrečah. V soboto se je tudi na trgu pripetilo, da sta se dve lepi kokoši zadušili. Mestno tržno nadzorstvo jih je poslalo v kokošji krematorij, namreč v veliko peč mestne elektrarne.

—lj Teletino za 10-14 Din kg in jag-njedina po 6-8 Din kg nudi na stožnici Zajc Anton, Vodnikov trg. 311-n

—lj Za spomladno sezono kupite tr-pežne in lepe čevlje po najnižjih cenah pri A. Gorla, Stari trg 15. 32-T

—lj Ljubljana je gostoljubna in zato ni čudno, da vidimo vsak dan na naših ulicah kakšnega »globetrotterja«. Videli smo jih že vseh branž, takšne, ki hočejo obkrožiti zemljo z vsemi mogočimi in nemogočimi škatalami; takšna potovanja so gotovo vraže zabavna in najbrž tudi dobičkonosna, čeprav potuješ okrog sveta v konservni škatali. Tem bolj imenitno je svetovno potovanje, čim bolj čudovito je vozilo svetovnega potnika, nedvomno. Ta globetrotter, ki se mudi te dni v Ljubljani, se bo pa še posebno proslavil, ker se vozi s »samokolesom«, podobnega tipa, kakršna so bila prva kolesa, le da je kolo nekoliko manjše. Pričakujemo še svetovnega potnika s samokolnico.

— Grenčica »Franz Josef« preskrbuje dobro prebavo, čisto glavo, mirno spanje.

— Nekaj zanimivosti z ljubljanskega trga. Ogromno množico jaje so kmetice prinesle binkoštno soboto na ljubljanski trg. Bilo je nad 250 velikih košar. Če računamo, da je bilo v vsaki košari povprečno 150 jajc, je očito, da je bilo nad 37.500 jajc pripeljanih na trg. Zaradi ogromne množine so bila jajca proti poldnevni prav po cent. Kmetice so ponujale 3 komade za 1.50 Din. Tudi perutnine je bilo na trgu izredno mnogo. Treba pa je opozoriti na začasnno dejstvo, da kmetice prav nič ne skrbijo za kokoši, ki se v hudi vročini trpinčijo po košarah. Mnoge kmetice prinašajo kokoši na trg kar v vrečah. V soboto se je tudi na trgu pripetilo, da sta se dve lepi kokoši zadušili. Mestno tržno nadzorstvo jih je poslalo v kokošji krematorij, namreč v veliko peč mestne elektrarne.

—lj Teletino za 10-14 Din kg in jag-njedina po 6-8 Din kg nudi na stožnici Zajc Anton, Vodnikov trg. 311-n

—lj Za spomladno sezono kupite tr-pežne in lepe čevlje po najnižjih cenah pri A. Gorla, Stari trg 15. 32-T

—lj Ljubljana je gostoljubna in zato ni čudno, da vidimo vsak dan na naših ulicah kakšnega »globetrotterja«. Videli smo jih že vseh branž, takšne, ki hočejo obkrožiti zemljo z vsemi mogočimi in nemogočimi škatalami; takšna potovanja so gotovo vraže zabavna in najbrž tudi dobičkonosna, čeprav potuješ okrog sveta v konservni škatali. Tem bolj imenitno je svetovno potovanje, čim bolj čudovito je vozilo svetovnega potnika, nedvomno. Ta globetrotter, ki se mudi te dni v Ljubljani, se bo pa še posebno proslavil, ker se vozi s »samokolesom«, podobnega tipa, kakršna so bila prva kolesa, le da je kolo nekoliko manjše. Pričakujemo še svetovnega potnika s samokolnico.

— Grenčica »Franz Josef« preskrbuje dobro prebavo, čisto glavo, mirno spanje.

— Nekaj zanimivosti z ljubljanskega trga. Ogromno množico jaje so kmetice prinesle binkoštno soboto na ljubljanski trg. Bilo je nad 250 velikih košar. Če računamo, da je bilo v vsaki košari povprečno 150 jajc, je očito, da je bilo nad 37.500 jajc pripeljanih na trg. Zaradi ogromne množine so bila jajca proti poldnevni prav po cent. Kmetice so ponujale 3 komade za 1.50 Din. Tudi perutnine je bilo na trgu izredno mnogo. Treba pa je opozoriti na začasnno dejstvo, da kmetice prav nič ne skrbijo za kokoši, ki se v hudi vročini trpinčijo po košarah. Mnoge kmetice prinašajo kokoši na trg kar v vrečah. V soboto se je tudi na trgu pripetilo, da sta se dve lepi kokoši zadušili. Mestno tržno nadzorstvo jih je poslalo v kokošji krematorij, namreč v veliko peč mestne elektrarne.

—lj Teletino za 10-14 Din kg in jag-njedina po 6-8 Din kg nudi na stožnici Zajc Anton, Vodnikov trg. 311-n

—lj Za spomladno sezono kupite tr-pežne in lepe čevlje po najnižjih cenah pri A. Gorla, Stari trg 15. 32-T

—lj Ljubljana je gostoljubna in zato ni čudno, da vidimo vsak dan na naših ulicah kakšnega »globetrotterja«. Videli smo jih že vseh branž, takšne, ki hočejo obkrožiti zemljo z vsemi mogočimi in nemogočimi škatalami; takšna potovanja so gotovo vraže zabavna in najbrž tudi dobičkonosna, čeprav potuješ okrog sveta v konservni škatali. Tem bolj imenitno je svetovno potovanje, čim bolj čudovito je vozilo svetovnega potnika, nedvomno. Ta globetrotter, ki se mudi te dni v Ljubljani, se bo pa še posebno proslavil, ker se vozi s »samokolesom«, podobnega tipa, kakršna so bila prva kolesa, le da je kolo nekoliko manjše. Pričakujemo še svetovnega potnika s samokolnico.

— Grenčica »Franz Josef« preskrbuje dobro prebavo, čisto glavo, mirno spanje.

— Nekaj zanimivosti z ljubljanskega trga. Ogromno množico jaje so kmetice prinesle binkoštno soboto na ljubljanski trg. Bilo je nad 250 velikih košar. Če računamo, da je bilo v vsaki košari povprečno 150 jajc, je očito, da je bilo nad 37.500 jajc pripeljanih na trg. Zaradi ogromne množine so bila jajca proti poldnevni prav po cent. Kmetice so ponujale 3 komade za 1.50 Din. Tudi perutnine je bilo na trgu izredno mnogo. Treba pa je opozoriti na začasnno dejstvo, da kmetice prav nič ne skrbijo za kokoši, ki se v hudi vročini trpinčijo po košarah. Mnoge kmetice prinašajo kokoši na trg kar v vrečah. V soboto se je tudi na trgu pripetilo, da sta se dve lepi kokoši zadušili. Mestno tržno nadzorstvo jih je poslalo v kokošji krematorij, namreč v veliko peč mestne elektrarne.

—lj Teletino za 10-14 Din kg in jag-njedina po 6-8 Din kg nudi na stožnici Zajc Anton, Vodnikov trg. 311-n

—lj Za spomladno sezono kupite tr-pežne in lepe čevlje po najnižjih cenah pri A. Gorla, Stari trg 15. 32-T

—lj Ljubljana je gostoljubna in zato ni čudno, da vidimo vsak dan na naših ulicah kakšnega »globetrotterja«. Videli smo jih že vseh branž, takšne, ki hočejo obkrožiti zemljo z vsemi mogočimi in nemogočimi škatalami; takšna potovanja so gotovo vraže zabavna in najbrž tudi dobičkonosna, čeprav potuješ okrog sveta v konservni škatali. Tem bolj imenitno je svetovno potovanje, čim bolj čudovito je vozilo svetovnega potnika, nedvomno. Ta globetrotter, ki se mudi te dni v Ljubljani, se bo pa še posebno proslavil, ker se vozi s »samokolesom«, podobnega tipa, kakršna so bila prva kolesa, le da je kolo nekoliko manjše. Pričakujemo še svetovnega potnika s samokolnico.

— Grenčica »Franz Josef« preskrbuje dobro prebavo, čisto glavo, mirno spanje.

— Nekaj zanimivosti z ljubljanskega trga. Ogromno množico jaje so kmetice prinesle binkoštno soboto na ljubljanski trg. Bilo je nad 250 velikih košar. Če računamo, da je bilo v vsaki košari povprečno 150 jajc, je očito, da je bilo nad 37.500 jajc pripeljanih na trg. Zaradi ogromne množine so bila jajca proti poldnevni prav po cent. Kmetice so ponujale 3 komade za 1.50 Din. Tudi perutnine je bilo na trgu izredno mnogo. Treba pa je opozoriti na začasnno dejstvo, da kmetice prav nič ne skrbijo za kokoši, ki se v hudi vročini trpinčijo po košarah. Mnoge kmetice prinašajo kokoši na trg kar v vrečah. V soboto se je tudi na trgu pripetilo, da sta se dve lepi kokoši zadušili. Mestno tržno nadzorstvo jih je poslalo v kokošji krematorij, namreč v veliko peč mestne elektrarne.

—lj Teletino za 10-14 Din kg in jag-njedina po 6-8 Din kg nudi na stožnici Zajc Anton, Vodnikov trg. 311-n

—lj Za spomladno sezono kupite tr-pežne in lepe čevlje po najnižjih cenah pri A. Gorla, Stari trg 15. 32-T

—lj Ljubljana je gostoljubna in zato ni čudno, da vidimo vsak dan na naših ulicah kakšnega »globetrotterja«. Videli smo jih že vseh branž, takšne, ki hočejo obkrožiti zemljo z vsemi mogočimi in nemogočimi škatalami; takšna potovanja so gotovo vraže zabavna in najbrž tudi dobičkonosna, čeprav potuješ okrog sveta v konservni škatali. Tem bolj imenitno je svetovno potovanje, čim bolj čudovito je vozilo svetovnega potnika, nedvomno. Ta globetrotter, ki se mudi te dni v Ljubljani, se bo pa še posebno proslavil, ker se vozi s »samokolesom«, podobnega tipa, kakršna so bila prva kolesa, le da je kolo nekoliko manjše. Pričakujemo še svetovnega potnika s samokolnico.

— Grenčica »Franz Josef« preskrbuje dobro prebavo, čisto glavo, mirno spanje.

— Nekaj zanimivosti z ljubljanskega trga. Ogromno množico jaje so kmetice prinesle binkoštno soboto na ljubljanski trg. Bilo je nad 250 velikih košar. Če računamo, da je bilo v vsaki košari povprečno 150 jajc, je očito, da je bilo nad 37.500 jajc pripeljanih na trg. Zaradi ogromne množine so bila jajca proti poldnevni prav po cent. Kmetice so ponujale 3 komade za 1.50 Din. Tudi perutnine je bilo na trgu izredno mnogo. Treba pa je opozoriti na začasnno dejstvo, da kmetice prav nič ne skrbijo za kokoši, ki se v hudi vročini trpinčijo po košarah. Mnoge kmetice prinašajo kokoši na trg kar v vrečah. V soboto se je tudi na trgu pripetilo, da sta se dve lepi kokoši zadušili. Mestno tržno nadzorstvo jih je poslalo v kokošji krematorij, namreč v veliko peč mestne elektrarne.

—lj Teletino za 10-14 Din kg in jag-njedina po 6-8 Din kg nudi na stožnici Zajc Anton, Vodnikov trg. 311-n

—lj Za spomladno sezono kupite tr-pežne in lepe čevlje po najnižjih cenah pri A. Gorla, Stari trg 15. 32-T

—lj Ljubljana je gostoljubna in zato ni čudno, da vidimo vsak dan na naših ulicah kakšnega »globetrotterja«. Videli smo jih že vseh branž, takšne, ki hočejo obkrožiti zemljo z vsemi mogočimi in nemogočimi škatalami; takšna potovanja so gotovo vraže zabavna in najbrž tudi dobičkonosna, čeprav potuješ okrog sveta v konservni škatali. Tem bolj imenitno je svetovno potovanje, čim bolj čudovito je vozilo svetovnega potnika, nedvomno. Ta globetrotter, ki se mudi te dni v Ljubljani, se bo pa še posebno proslavil, ker se vozi s »samokolesom«, podobnega tipa, kakršna so bila prva kolesa, le da je kolo nekoliko manjše. Pričakujemo še svetovnega potnika s samokolnico.

— Grenčica »Franz Josef« preskrbuje dobro prebavo, čisto glavo, mirno spanje.

— Nekaj zanimivosti z ljubljanskega trga. Ogromno množico jaje so kmetice prinesle binkoštno soboto na ljubljanski trg. Bilo je nad 250 velikih košar. Če računamo, da je bilo v vsaki košari povprečno 150 jajc, je očito, da je bilo nad 37.500 jajc pripeljanih na trg. Zaradi ogromne množine so bila jajca proti poldnevni prav po cent. Kmetice so ponujale 3 komade za 1.50 Din. Tudi perutnine je bilo na trgu izredno mnogo. Treba pa je opozoriti na začasnno dejstvo, da kmetice prav nič ne skrbijo za kokoši, ki se v hudi vročini trpinčijo po košarah. Mnoge kmetice prinašajo kokoši na trg kar v vrečah. V soboto se je tudi na trgu pripetilo, da sta se dve lepi kokoši zadušili. Mestno tržno nadzorstvo jih je poslalo v kokošji krematorij, namreč v veliko peč mestne elektrarne.

—lj Teletino za 10-14 Din kg in jag-njedina po 6-8 Din kg nudi na stožnici Zajc Anton, Vodnikov trg. 311-n

Mie d' Aghonne:

31

Dustolovke

Roman

Iz same vladnosti je grof de Cizeret vprašal, kaj dela Klara.

Gospa de Marillac je odgovorila, da se je vrnila samo z Georgetto, dočim je ostala Klara na kmetih, ker se hoče pogajati z notarjem o nakupu vile, ki se je za njo odločil Diego v Trasmonte.

— Vi se torej odpeljete po gospo markizo, dočim kreneva z Georgetto v naš preljubi Limousin?

— Da, odpeljem se po njo in jo vzamem s seboj v Pariz, — je odgovorila gospa de Marillac. — Trdno namreč upam, da bova imeli čez nekaj dni tu svojo hišo.

— Čestitam, madame, — je odgovoril grof de Cizeret hladno. — Iz lastne izkušnje vem, da ni nikjer tako dobro kakor doma.

Hočeš nočes je odredila Georgetta vse potrebno za pot in zvečer se je Maurice s svojo ženo odpeljal.

Gospa de Marillac je odpotovala h Gregoriju Torlianiju po Klaro. Baš se je pripravljala sporočiti knezu, da se namerava izseliti iz hiše grofa de Cizereta, ko ji je knez sporočil, da jo nestrno pričakuje tem bolj, ker mora govoriti z njo o važni zadevi. Vabil jo je, naj pride drugi dan k njemu.

— Pridem jutri, prav gotovo pridem, — mu je odgovorila.

Ob določeni uri je odšla Georgetti na mati h knezu Vladimirju.

Prišel ji je naproti in ji ponudil roko, da jo odvede k naslanjaču. Potem je pa stopil pred njo in ji dejal resno: — Preveč skrbite za svoji hčerki, da bi ne vedeli, kako zelo sem naklonjen grofici de Cizeret.

— Žal! — je vzdihnila gospa de Marillac, kakor bi hotela s tem opravičiti vedenje svoje hčerke. — Žal, to drago dete je tako nesrečno!

— Saj baš o tej veliki nesreči bi hotel govoriti z vami, madame.

— Poslušam vas, gospod, z vso pazljivostjo, ki jo zasluži nesreča moje hčerke.

— Ali ne mislite, madame, da bi bilo prav in pametno, zlasti pa obzirno, če bi sklicali člane svoje rodbine in rodbine grofa de Cizereta in jih vprašali: Treba je vedeti, ali je grof de Cizeret duševno zdrav in da-li ni nevarno za tako mlado ženo, kakor je gospa grofica, živeti... recimo, z norcem.

Gospa de Marillac je imela sicer bujno fantazijo, vendar ji pa kaj takega še nikoli ni prišlo na misel. Toda

kneževa ideja se ji je zdela takoj simpatična in pomislila je: — Kaj ko bi bilo to mogoče? Grof de Cizeret, ki sorodnikov nima, bi bil kaj kmalu v naši oblasti.

In odgovorila je z otožnim glasom: — Že davno sem o tem razmišljala. Toda vedno sem se ustrašila škan-dala, ki bi bil neizogiben. Žena Georgettinih let da bi ne imela prijatelja, ki bi mu lahko potožila svoje gorje, to bi bilo zelo žalostno... Moral bi videti grofa de Cizereta v zasebnem življenju, da bi lahko sodil, kako je z njegovim razumom.

— Zato se je treba lotiti dela, — je menil knez Vladimir. — Ste mati in vaša dolžnost je skrbeti za varnost svoje hčerke.

— Razmišljala bom o tem, — je vzdihnila gospa de Marillac. — Predno pa pride do tega, moram storiti še marsikaj... Pomislite, knez, da sva bili s hčerko skoraj brez premoženja in to mi služi v opravičilo, da sem iz varčnosti sprejela gostoljubnost svoje-zeta. Zdej pa moram imeti kotiček, ki bi ga mogla ponuditi Georgetti, če bo njen mož nenadoma pobesnel tako, da bi bilo njeno življenje v nevarnosti.

— Res morate imeti svoj dom, madame... In opremljen mora biti tako, da bo mogla vaša gospa hčerka stanovati pod isto streho kakor njena mati.

To je tudi moja želja. Toda omenila sem vam že, da so zadele moje premoženje tako težke izgube in zato moram računati, predno se odločim za tako velike izdatke.

— To ni važno, madame, — je dejal knez Vladimir. — Dovolite svojemu najudanejšemu občudovalcu vaših vrlin, da vam da na razpolago svojo denarnico. Jutri zjutraj izvolite poslati k meni po sto tisoč frankov, ki vam jih dam na razpolago za začetek. Čez nekaj dni, ko si izberete pohištvo, mi boste pa dovolili izročiti vam primeren znesek, da boste mogli opremiti sohe gospe grofice de Cizeret tako, kakor se spodobi.

— Ah, gospod, prav zares se strahujem, da sem primorana sprejeti tako veliko uslugo, toda ukloniti se moram materinski ljubezni.

— Opremite si stanovanje, madame, opremiti si stanovanje! — je vzkliknil knez Vladimir. — Potem pa le urno na delo, prosim vas. Vidite, da me zelo skrbi, da bi se v Limousinu ne zgodilo kaj hudega.

— Upam, — je odgovorila gospa de Marillac, — da se vrne Georgetta najpозneje v osmih dneh. Računam tudi, da jo bom lahko vzela k sebi ter jo rešila gneva, blaznosti grofa de Cizereta.

In gospa de Marillac je odšla. Bila je zadovoljna, njen cilj je bil dosežen.

Jubilej zaslužnega obrtnika

Kadar koli se omenja umetniški rod Lajčarjev, se z njim v zvezi omenja tudi rod Götzljevih, čegar zastopniki so se pečali s slikarstvom, podobarstvom, pozlatastvom in celo rezbarsko umetnostno obrtjo. V tem rodu, čegar prvi zastopnik je bil nesporoma učenec Lajčarjeve šole, stopata bolj vidno kakor pri Lajčarjevih v ospredje kot značilna prirojeni in podedovani talenti do umetnosti in umetniške sposobnosti v obrtu. Josip Götzl (1875—1906) nesporoma vrstnik Leopolda Lajčarja in učenec

Marka Lajčarja, je bil pozlatast in slikar. Imel je dva sinova — oboje slikarja: Gašparja in Franciška. Kot četrtega talentiranega slikarja in podobarja iz rodu Götzljevih navaja kronika Karla Götzla (1816 do 1892). Prej omenjeni Serafin Götzl je imel sina Alojzija Götzla (1820—1906), ki je bil znan po vsej Gorenjski kot podobar, slikar in pozlatast, dočim sta se dva zastopnika Götzlove umetniške rodbine preselila v Ljubljano. Bliža sta to Leopold (1872) in Avgust (1829) — Alojzijeve brata. Ko se je naselil v Ljubljani tudi Aleksander, ki je bil vnuk Franca Götzla, rojenega v Trstu 1843. l., je Kranj izgnal rodovno in umetnostno potomstvo sloveče Lajčarjeve šole. Kakor je podobarstva in pozlataststva obrt prejšnjih zastopnikov rodu Götzljevih zapustila po vsej Gorenjski bistvo sledov velike obrtne sposobnosti, tako je kot vreden naslednik tega za umetnostno obrt nadarjenega rodu še živeči Karel Götzl, sin pokojnega Aleksandra, mogel s svojimi stvaritvami po slovenski zemlji dokazati polno vrednost podedovanega talenta, strokovnega znanja in profiliranega okusa.

Karel Götzl je bil kot sin podobarja in pozlatastja Aleksandra (1843—1888) l. 1875 v Ljubljani. Že kot šolarček je čutil posebno ljubezen do očetovega obrta, zaradi česar ga je oče po končani ljudski šoli sročil kot učenca v svojo delavnico (1887). Že leto pozneje mu je umrl oče in mladi Karel je moral nadaljevati učno dobo pri svojem starejšem bratu Aleksandru, ki je imel tiste čase delavnico v sedanjih

Wolfovi ulici v bivši Theatergasse No. 8. Ukažen in nadarjen je sledil bratovim priporočanjem in je kot pomočnik obiskoval obrtno šolo, da si je izpopolnil znanje v pozlatastvu in rezbarstvu. Do priložnosti petindvajset leti sta vodila obrt z bratom skupaj, potem pa se je Karel osamosvojil in odprl na Bregu št. 2 vzorno delavnico za specialno rezbarstvo, restavriranje oltarjev, cerkvenih interijerjev in za domačo izdelavo okvirov. Kakor vsak obrtnik, ki se osamosvoji, tako je moral tudi Karel Götzl premostiti nešteto težav in prehoditi težko življensko pot slovenskega obrtnika za kruh in obstoj, da je svoj obrt dvignil iz skromnih začetkov do ugledne višine. Od l. 1904 pa do 1907 je prehodil domala vsa lstra, kjer je po cerkvah rezbaril, restavriral in zlatil. Sočnega, Boljuna, Dolenjave pod Učko goro in številni drugi kraji hranijo spomine podedovane in umetniškega ustvarjanja slovenskega človeka, kjer iz vsakega zlatega odtenka blešči potna sraga. Preizkušen v delu se je vrnil domov, kjer ga je že čakalo novo delo. Udeleževal se je največ

na Dolenjskem, pa tudi Gorenjske se more nanašati z lepimi deli.

V Ljubljani sami je restavriral in zlatil v trnovski cerkvi, šantjakovski in pri Sv. Florjantu — vse po navodilih Društva za cerkveno umetnost — v največje zadovoljstvo o čemur pričajo številna pisemna priznanja. Kjer koli je delal, je delal po večini vse v renesančnem slogu, ki je po naših cerkvah tako bogato zastopan. Kakor preboreva pod težo gospodarske krize v zadnjih letih vsaka obrt težke čase, tako občuti to težo tudi ta panoga obrti, v kateri se letos že petindvajseto leto udeležuje Karol Götzl.

Petindvajseto leto udeleževanja in izvrševanja enega obrta je pač najlepši dokaz stanovske ljubezni do rodnega poklica, in prav ta lastnost, ki je malodane značilna pri slovenskem obrtniku, zbuja spoštovanje domačega obrta. Uglednemu jubilaru čestitamo k njegovemu častnemu jubileju in želimo, da bi mu bilo usojeno še dolgo let z isto ljubeznijo do obrti in mladostno silo uspešno uveljavljati se v svoji obrti. VI. P.

Naročil in plačal svoj umor

V Prostejevu je neki 62letni starček plačal svojemu znancu 500 kron, da ga je obesil

S senzacionalno in edinstveno afero se pečajo te dni orožniki v Prostejevu na Češkoslovaškem. V tamošnji bolnici je namreč te dni umrl 62letni Jožef Pollak. Preden so ga pokopali, so orožniki izvedeli, da je postal starček žrtve umora. Gre za umor, ki je morda edinstven v kriminalni zgodovini, za umor po naročilu umorjenega samega. V zvezi s tem so orožniki artilirali brezposelnega zidarja Jožefa Kalaba iz Ohrozina, ki je osumljen zločina in je dejanje tudi priznal.

Pollak je bil že več let hudo bolan, nad 30 let ga je mučila astma. Za vsako delo je bil nesposoben in često je govoril, da si bo končal življenje. Bil je pa veren človek in je imel zato strah pred samomorom. Že dolgo je iskal človeka, ki bi bil pripravljen ubiti ga za odškodnino. Ponujal je potepuhom 800 do 1000 Kč, toda nihče ni bil pripravljen za nenavadno kupčijo.

Naposled se je seznanil Pollak s Kalabom. To je bil mož, ki ga je iskal. Kalab pa je bil previden in je pri značaj najprej poizvedoval, kakšna kazen doleti človeka, ki umori drugega. Ko so mu povedali, da včasih 15 let je, včasih pa tudi doživiljski zapor, se je mož premislil. Kljub temu je večkrat posejal Pollaka ter ga prosil za denar, ki mu ga je ta tudi dal.

Pretekli ponedeljek je Pollak zopet šel v Kalabo, naj ga ubije. Ponujal mu je 500 kron. Kalab se je pustil pregovoriti in odšla sta v zapuščen skedenj blizu Prostejeva, kjer je Kalab Pollaka obesil, vrv pa se je utrgala in

Pollak je padel na tla. Mož pa ni odnehal. Sam je odšel v Prostejev in kupil novo, debelejšo vrv. Oba sta obiskala na to več beznic, kjer se je Kalab napil žganja. Ponoči sta zopet odšla na skedenj. Kalab je zadržal starčku vrv okrog vratu in ga potegnil kvišku. Ko je videl, da je Pollak v obraz posinjel, ga je postalo strah in je vrv prerezal.

Nezvestnega Pollaka je nato zavlekel v njegovo stanovanje, odkoder ga je reševalni avto prepešal v bolnico. Pollak je še nekaj dni živel in se je celo zavedel, ni pa hotel povedati, od kje izvirajo poškodbe na vratu. Šele po njegovi smrti je znanca Pollaka in Kalaba izdala skrivnost. Kalab je sprva tajil, ko so ga odpeljali na mesto dogodka, je dejanje priznal. Zaradi umora so ga izročili sodišču.

Pollak je bil v Prostejevu znana osebnost, zanimivo pa je, da je živel od dobrote drugih. Mož je bil zelo varčen ter je posojal denar beračem in potepuhom. Njegov dolžnik je bil tudi Kalab.

Ko bi vsi cenili delo drugih s takšno mero kot svoje, bi morali češče priznati, da niso še ničesar naredili.

Duhovno zdravje je kremenit značaj. Značaj se pa zbrusi le v trdi življenjski borbi.

Največje junaštvo je prava skromnost. Moraš pa biti tako skromen, da tudi te svoje lastnosti nihče ne odkrije.

OTOMANE

Žimnice (modroce), peresnice

zložljive postelje, mreže in vsa tapetniška dela vam nudi najsolidnejše

F. SAJOVIC, LJUBLJANA, STARI TRG 6

Ustanovljeno 1860.

Ustanovljeno 1860.

KAMNOSESKA INDUSTRIJA

Alozij Vodnik

LJUBLJANA,

KOLODVORSKA ULICA 34 (poleg glavnega kolodvora)

Velika zaloga preko 400

NAGROBNIH SPOMENIKOV

vseh oblik in velikosti se razproda po

znižanih cenah,

dokler traja zaloga.

Izdelava novih spomenikov po lastnih načrtih najmodernejših oblik po nizkih cenah.

Sporočite naslov, da Vas obišče na domu strokovnjak in izdela načrte po Vaši želji.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom žalostno vest, da je naš dobi oče, stari oče, stric in tast, gospod

Ivan Maselj

posestnik in trgovec v Krašnji

včeraj, dne 16. maja 1932, v starosti 77 let, preminul. Pogreb dragega nam pokojnika bo v sredo, dne 18. maja, ob 8. zjutraj na farno pokopališče v Krašnji.

Pokojnika priporočamo v blag spomin.

Krašnja, dne 17. maja 1932.

Žalujoča rodbina Maselj in sorodniki.

Mali oglasi

Vsaka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znakah. Za odgovor znakom! — Na vprašanja brez znamke ne odgovorjamo. Najmanjši oglas 5—

GLASBA

izposojamo plošče in gramofone Slager Aleksandrova 55

ZIVALI

LOVSKEGA PSA prodam, od čistokrvnega grifona, krasen eksemplar, ki se nahaja sedaj v dresuri. — Ivan Faleschini, Zakot pri Brežicah. 2043

STANOVANJA

DVE LEPI SOBI za pisarne, ordinacijo ali obrt v starem centru, oddam. — Naslov v upravi »Slov. Narod«. 1996

PRODAM

DINARJEV 125.— 1 m³ žaganih bukovih drv prima kakovosti nudi — Velepč, Sv. Jerneja cesta št. 25. — Telefon 2708. 23/T

NEPOSNETO MLEKO

DIN 2.20 dostavljam na dom. Pošljite naslov upravi »Slov. Narod« pod »Mleko«. 53/T

KOOLJO

s konjsko opremo in sanke ter razno pohištvo radi selitve poceni prodam v Mariboru. — Pukovnik Radovanović, Maribor, Stritarjeva ulica št. 30. 2038

POUK

STOJEPISNII POUK

Večerni tečaj za začetnike in izveščance. Ppisovanje vsak turek in soboto od 6. do 8. ure zvečer. Solnina nizka. — Christofor učni zavod, Domobranska cesta 7/I. 2036

KUPIM

DVE ŽELEZNI OKNI

primerni za skladišče, velikost približno 90x150 cm, in železna vrata, velikost približno 200x220 cm kupim. Ponudbe na naslov: Ciril Sajovic, trgovec, Velesovo pri Kranju. 2039

NEDREMČINE

POSLOVNI LOKAL

v palači »Dunav«, Beethovnova ulica, se odda s 1. avgustom. — Poizve se pri Splošnem jugoslovenskem bančnem društvu, palača »Dunav«, Ljubljana, Aleksandrova cesta. 2045

SPECERJSKA TRGOVINA

v centru Zagreba, mnogo let obstoječa, dobro uveden obrat s stalnim krogom kupcev naprodaj. — Ponudbe na Interklam d. d., Zagreb, Masarykova 28, pod št. »K-1965«. 2040

KRASNE PARCELE

za vile v Zagrebu z velikim sadovnjakom, 800 kvadrat. sežnje, ugodno naprodaj. — Najsigurnejša, najrentabilnejša naložba kapitala. — Ludovik Nagode, Branjugova 2, Zagreb. 2041

POSESTVO

z velikim sadnim vrtom, redijo se tri glave živine — radi preselitve prodam. — Janez Homar, Kamnik, Perovo 6. 2042

SLUŽBE

MASERKA

s pričevali, specialno za obraz (za madeže in mozolje) hodi na dom. Dopise na T. Antonova, Ljubljana Vrazov trg 4. 1918

SOFERSKO MESTO

želi mladenič, vojašine prost, neoženjen, k tovornemu ali osebnemu avtomobilu. Vešč je tudi vseh popravil. Naslov: Heric Rudolf, Ivanski vrh, pošta Ivanci pri Radgoni. 2035

GOZDNA DELAVCA

večja kuhanja oglja, podiranja drevja in pripravljanja drv, iščeta delo. — Markelj Ivan, Kovača vas, Slovenska Bistrica. 2034

VAJENCA

s hrano in stanovanjem v hiši sprejme Franc Rogelj, strojno mizarstvo, Tupaliče nad Kranjem. 2033

CEVLJARSKO ŠTEPARICO

s stanovanjem in hrano v hiši sprejme takoj Karol Kisilak, Rogaševci, Prekmurje. 2032

RAZNO

Najcenejši nakup!

KONFEKCIJA — MODA

ANTON PRESKER,

LJUBLJANA, Sv. Petra c. 14.

22/T

TELEFON 2059

PREMOG

SUHA DRVA

Pogačnik, Bohoričeva 5.

CEVLJI

NA OBROKE

»TEMPO«, Gledališka ulica 1

(nasproti opere) 19/T

MODROCE

otomane, divane, fotelje in vse

tapetniške izdelke vam nudi

najceneje

IGNACIJ NAROB,

Ljubljana, Gospodarska cesta

št. 16 (pri Levu) 25/T

SOBOSLIKARSKA

pleskarska in vsa v to stroko

spadajoča dela po najmodernejših

vrsticah vzorcih solidno in konkurenčno

izvršuje JOSIP MARN,

d. z o. z., LJUBLJANA, Du-

najska cesta 9. Telefon 30-68. 51/T

Ščetke

raznvrstna omela, žimnate

metle, čopiče i. t. d. — izdeluje

najceneje

Hinko Šimenc

KONGRESNI TRG ŠTEV. 8

(poleg kina Matice) 29/L

KLAVIRJI, PIANINI

prvovrstnih inozemskih znamk

od Din 11.000 naprej. — »MU-

ZIKA«, Ljubljana, Sv. Petra ce-

sta št. 40. 18/T

KLIŠARNA

Telef. 2495

Jugografika

Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 23.